

Publicerad 2008-09-11 09:39 av guldvinge

När allt tar slut

Livet, allt.

Allt tar slut.

Ingenting kommer att bli förevigat.

Om bara du kunde...

Om bara du kunde ha stannat kvar.

Men istället lämnade du mig här med brustet hjärta,

Krossad som en fågel mot ett fönster.

Krossad.

Sönderslagen i bitar.

Som glaset du tappade i köket, sönderslaget.

Nu är mitt hjärta i spillror och limmet är uttorkat.

Ingen kan klistra ihop mitt hjärta igen...

Nu är allt tomt.

Musiken flyter i min själ,

för tom för att uppfatta alla orden.

För tom för att orka leva kvar på jorden.

Men samtidigt för feg och rädd för att våga ta steget.

Våga hoppa från jorden och sluta existera.

Även fast jag önskar,

önskar mer än jag någonsin har önskat.

Knyter mina nävar och skriker ut,

så vet jag att ingenting kommer någonsin bli som det var.

Ingenting.

allt är tomt nu,

allt är tomt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren guldvinge med Poeter.se id #24825 innehar upphovsrätten